

500 Rd. aarlig til Rigsraadets Medlemmer, og dette blev først affkaffet ved Initiativ fra selve Forsamlingen, idet man fik Medlemmerne satte paa Diæter. Den Slags Besværing skal man altsaa lade gaa med blandt alt Andet, som fremkommer fra dem, der ere misforstaaede med ikke længere at være Magthavere; man maa ikke tage videre Notits deraf. Jeg tvivler ikke om, at Formændene ogsaa have et aabent Die for denne Sag, men jeg vil dog som Medlem af denne Forsamling tillade mig at udtale, at det forekommer mig, at Lønningerne og Honorarerne efter de nuværende Forhold ere noget for smaa, og jeg vilde ønske, at der kunde gøres Noget i den Henseende.

Berg: Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad) syntes at mene, at jeg ikke havde den samme Interesse i at faae en upartist Formand som han, idet jeg hævdede Uffælseligheden af, at Formanden altid var i Overensstemmelse med Thingets Flertal. Skulde man ikke kunne stemme sammen med Flertallet i Folkethinget paa en Formand, og dog alligevel have det Onske, at han skulde være upartist, saa veed jeg ikke, hvorledes det ærede Medlem har været stillet tidligere; thi det ærede Medlem har dog vist stemt med Flertallet i denne Sal paa en Formand, som er bleven Formand. Jeg har aldrig stemt paa Noget, om hvem jeg ikke var overbevist om, at han kunde opfylde det Hverv, han havde paataget sig, og altsaa ogsaa være upartist ved Udøvelsen af sine Forretninger; men det udelukker ikke Betydningen af, at han er i Overensstemmelse med Flertallet og udgaar ved Valg af dette, idet Formanden jo ogsaa i andre Henseender end blot dette, at skulle lede de enkelte Møder, har Hverv at skulle opfylde. Det ærede Medlem ser vist meget godt Betydningen deraf, men jeg forlanger ikke, at han offentlig skal erkjende denne Betydning. Jeg vil beklage, om man i den Grad vilde træde de parlamentariske Forbringer under Fødder i det enkelte Thing, at man ikke engang vil have, at dets Formand virkelig skal have Thingets Tillid. Det gjør mig ondt, at jeg har faaet det ærede Medlem til at røbe, saa at han offentlig har maattet erkjende, at denne Staa er overgaaet ham, idet jeg skulde have omtalt, hvad der er foregaaet i Udvalgene. Naar det ærede Medlem har ment, at jeg ikke burde have sagt det, maa jeg dog bemærke, at jeg ikke veed, hvorfor jeg ikke skulde være berettiget til at sige det samme, som de øvrige Medlemmer. Jeg har ikke sagt det som Udvalgsmedlem, men som Folkethingsmand; det ærede Medlem er jo ogsaa Udvalgsmedlem. Jeg siger, at Udvalgene under de nuværende Forhold, under det Forhold, der bestaar mellem Regjeringen og Folkethinget, under denne Situation, under hvilken man veed, at det, man helst vilde have frem, ikke gaar igjennem, udfolde en beundringseværdig Energi og Udholbenhed, saa

at de snarere arbeide for meget end for lidt. Det er min Opfattelse. Det ærede Medlem omtalte, at der var et Forslag, der ikke kunde gaa igjennem. Jeg skal benytte det ærede Medlems egen Argumentation: Der er visse Ting, der ere saaklare, at den funde Fornuft intet Bevis forlanger, og det synes mig, at det ærede Medlem selv har indset det, da han sagde, at Forslaget ikke egnede sig til at gaa igjennem. Naar jeg siger, at det og det Forslag ikke kan blive vedtaget, siger jeg, at det er i Kraft af den Tillid, jeg har til den funde Fornuft i Folkethinget, at det Forslag ikke kan vedtages. Det er adskillige Gange blevet udtalt, at vi bevilge ethvert Søm, der blev staaet igjennem enhver Stolpe; men det er de samme Talemaader, vi saa tidt have hørt her, at man ikke kan eller vil se Skoven for bare Træer, men hænger sig i Smaating, og det Andet lader man gaa. Tidligere har man sagt det under den Form, at man lettere kunde faae bevilget nogle Millioner end en Femdalersseddel; nu høre vi, at vi skulle gennemgaa de 20 eller 25 Millioner saaledes, at enhver enkelt Ting enkeltvis blev bevilget. Det er en ren Misforstaaelse; det er en Misforstaaelse i den Grad, at medens det er en Praxis, der er indvunden i Rigsdagens Økonomi, at Diæterne ere fast bestemte, at Rejsegodtgjøvelserne ere indrettede efter visse Bestemmelser, at Lønden skal udgives, og at vi skulle have Funktionærer, saa se vi, at der gives mangfoldige Brancher, hvor man har overladt meget Mere til de Enkeltes Forgodtbefindende, i alt Fald Ting, der resultere større Summer i finansiel Henseende, end man her overlader til Thingenes Formænd i Forening. Jeg skulde dog mene, at Rigsdagen turde overlade sine Formænd, som man vil gjenagte Valg har Hænkset som Tillid, de samme runde Summer til usforudsete Tilfælde, som man overlader til denne eller hin Embedsmand i en enkelt underordnet Branche. Jeg er enig med det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. N. Hansen) i, at det er overordentlig interessant at høre en saadan Betragtning som den, det ærede Medlem nævnte, at Rigsdagens Thing skulde være saa godt som Kontorer under Finansministeren, ja endogsaa meget underordnede Kontorer, saa at vi ikke engang kunde forandre vore egne Lokaler uden at spørge Finansministeren deraf, at vi altid skulde begjære Finansministerens Tilladelse til at afholde Udgifter baade de lovbestemte og de ikke lovbestemte. Uden en Finanslov, som Rigsdagen har bevilget, have vi foreløbig ingen Penge deril, er en Erkjendelse, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Nimestad) er kommen til, og som ogsaa er bleven fremsat af den ærede Forslagsstiller; og det skulle vi tage til Indtægt. Det ærede Medlem siger, at naar Finansloven ikke er vedtagen, kunne selvsølgelig ingen Udgifter afholdes. Vi vide altsaa, at det er erkjendt, naturligvis i den rigtige Retning, at man i alt